

Nr 570.

Av herr **Jansson** i Aspeboda, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 255, med förslag till lag angående ändring i lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län.*

Enligt Kungl. Maj:ts förslag i propositionen nr 255 med förslag till lag angående ändring i lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län skola vid skifte enligt Dala-lagen innehavarna av små, obebyggda andelar kunna åläggas frånträda sin åkerjord mot likvid i pengar. Den åkerareal, som härigenom bleve tillgänglig, skulle begagnas till förstärkning av ofullständiga jordbruk inom skifteslaget. Däremot skulle ifrågavarande ägare av dylika små andelar få behålla sin skogsmark, som alltså skulle skiljas från jorden.

Med hänsyn till den betydelse, som skogen inom här avsedda kommuner i Kopparbergs län alltid haft och alltjämt har för upphjälpande av jordbrukets ekonomi, måste det anses tveksamt, om det kommer att visa sig vara möjligt att få till stånd jordbruk, där ägaren icke har något ekonomiskt stöd av till jordbruket hörande skog. I många fall skulle det säkerligen främja det med propositionen avsedda syftet om möjlighet åtminstone under vissa förhållanden kunde beredas ägare av ifrågavarande ofullständiga jordbruk att samtidigt inlösa jämväl den till obebyggda andelar hörande skogsmarken. Till underlåtande av en dylik anordning torde det i vissa fall visa sig vara behövt, att staten i någon form, t. ex. genom lån, bidrager till bestridandet av kostnaderna för skogsmarkens inlösande.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av ifrågavarande proposition måtte vidtaga sådana ändringar i det framlagda lagförslaget att jämväl den till obebyggda andelar hörande skogsmarken skall kunna inlösas.

Stockholm den 25 maj 1948.

Rob. L. Jansson
i Aspeboda.